

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11622/2024
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Катарина Стојменовић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво, ради утврђења и исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4465/23 од 20.02.2024. године, у седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4465/23 од 20.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4465/23 од 20.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1302/22 од 18.09.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужени изградњом Улице ... изузео из права коришћења тужиоца АА део катастарске парцеле .. КО Пирот – Ван варош у површини од 33,60 м² и из права коришћења тужиоца ББ део катастарске парцеле .. КО Пирот – Ван варош у површини од 33,60 м². Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде за земљиште изузето из права коришћења тужилаца изградњом Улице ... на катастарској парцели бр. .. КО Пирот – Ван варош исплати 247.640,00 динара од чега тужиоцима припада 123.820,03 динара са законском затезном каматом од 18.09.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је право коришћења туженог стечено на делу катастарске парцеле бр. .. КО Пирот – Ван варош у површини од 33,60 м² или удео од 8/80 у односу на тужиоца АА и у површини од 33,60 м² или удео од 8/80 у односу на тужиоца ББ па је овлашћен да на истој изврши код надлежне Службе за катастар непокретности у Пироту укњижбу права коришћења, а тужиоце испише као кориснике. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 209.803,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4465/23 од 20.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23). У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка и поступка одређивања накнаде *de facto* одузето од његовог власника и приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина - улица, постоји уједначена пракса судова. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој територији се фактички одузето земљиште налази, као титулар права јавне својине на јавној површини - улици (која није део ауто-пута или државног пута I и II реда), као добра у општој употреби у смислу Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.03.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 247.640,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**